

det er en fuldstændig Misforstaaelse af det ærede Medlem fra Aarhus, at det teknologiske Institut er en Konkurrenceinstitution til de tekniske Skoler. De har intet med hinanden at gøre. Den ene Institution uddanner Mestres, den anden Lærlinge.

Det ærede Medlem fra Aarhus er, saa vidt jeg forstod ham, ogsaa blevet Talerør for en Anskuelse, som jeg ikke finder heldig, men som jeg ved gør sig gældende. Det er en Opfattelse, som jo kan finde Udtryk andre Steder end i de tekniske Skolers Lærerpersonele, hvorefter de egentlig sagkyndige paa Skolens Forhold er Lærerne, og Skolens Ledelse egentlig bør lægges i Lærernes Haand. Men den Betragtning, som overfor den almindelige Børneskole ofte er blevet gjort gældende, at det, der er Skolens Opgave, er at uddanne Børnene, og at de egentlige Principaler er Forældrene, medens Lærerne er Skolens Tjenere, maa i høj Grad gøres gældende ogsaa for det tekniske Skolevæsens Vedkommende; men der synes at gøre sig en Strømning gældende indenfor de tekniske Skolers Lærerpersonele i Retning af, om jeg saa maa sige, at paatrykke dem det Præg, Lærerne finder rigtigt, i Modsætning til det, man foretrækker i den Stand, der væsentlig bekoster Skolerne, som med Statens Støtte underholder dem, nemlig Haandværk og Industri, særlig Haandværkerstanden. Det er en Ting, der let kan give Anledning til Konflikt og allerede for en Del Aar siden fremkaldte en Konflikt mellem Haandværkerforeningerne, repræsenterede af Fællesrepræsentationen, og den tekniske Provinskoleforening. Det var en Konflikt, som for saa vidt førte til Haandværkerforeningernes Sejr, som teknisk Provinskoleforening oprindelig gav Lærerne Flertalsmagten paa Generalforsamlingen, men blev omdannet til en Forening bestaaende af Skolerne, repræsenteret af deres Bestyrelser. Jeg er ganske vis paa, at hvis den samme Bestræbelse atter gør sig gældende hos Lærerpersonelet ved de tekniske Skoler, vil den møde ganske samme Modstand som den Gang, og det vil blive hævdet fra Haandværkerforeningernes Side, at det til syvende og sidst maa være dem, der bestemmer, hvad Skolerne skal undervise i, hvad og hvormeget der skal læres, medens selvfølgelig Enkelthederne og de specielle pædagogiske Sider deraf altid maa berø paa Lærerpersonelet.

Det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen) berørte et Forhold, jeg særlig har fremdraget tidligere. Jeg vil gerne her

støtte det ærede Medlem. Han omtalte den Uret, som der ved Skattereformerne overgik de bygningsafgiftspligtige omkring i Stationsbyerne. Jeg paatalte det et Par Gange i 1910, baade under første Behandling af Finansloven, og senere ved Behandling af et Lovforslag, som vist ikke blev til Lov, angaaende visse Forandringer i Ejendomsskylden. Jeg gjorde opmærksom paa, at ved Skattereformen i 1903 gav man Yderne af Hartkornsskatterne store Lettelser og Yderne af Bygningsafgift i Købstæderne det, at de ingen Forhøjelse fik i deres Skat, idet man bestemte, at den nye Ejendomsskyld plus den tilsvarende Ejendomsskyld, som Kommunerne kunde indkassere, ikke maatte overstige den Bygningsafgift, de tidligere maatte udrede. De eneste, der ikke fik noget, var de næringsdrivende i Stationsbyerne. For deres Vedkommende forholder det sig saaledes, at de blev fri for Bygningsafgift, men de fik i Stedet Ejendomsskyld baade til Stat og til Kommune, og det betyder en ret væsentlig Forøgelse i deres Skattebyrde. Man regnede den Gang, at de Folk slap for en Bygningsafgift paa 80,000 Kr., men fik en Ejendomsskyld paa 1,400,000 Kr. i Stedet, og det, der senere er sket, har kun bekræftet Rigtigheden af dette omtrentlige Skøn. Man indførte for at skaane de smaa Ejendomme et Fradrag for dem, der benyttes til Landbrug og Havebrug, og man gik saa ogsaa til et lille Fradrag for Haandværkerejendomme, men det er langt mindre; det er et Fradrag, som kun finder Sted op til en Værdi af 6,000 Kr., medens Fradragene for de smaa Landbrugsejendomme kan gøres gældende for en Værdi op til 12,000 Kr.; tilmed blev det bestemt, at Ejendomme indtil 24,000 Kr.'s Værdi ikke maatte betale mere i Ejendomsskyld, end de tidligere havde betalt i Hartkornsskat. Der er sikkert her en Uret at gøre god igen, og jeg vil gerne slutte mig til det ærede Medlem og rette den Henstilling til den højtærede Minister, om der ikke kan findes en Vej til at fjerne Uretten. Jeg ser ikke nogen som helst Grund til, at Ejerne af disse Huse omkring i Stationsbyerne skal betale Skattereformen mere end de andre.

Jeg hører til dem, der gerne vil bringe den højtærede Forsvarsminister en Tak, fordi han har imødekommet Ønsket om, at der udbetales Hærens og Flaadens Arbejdere Løn for Helligdage. Men jeg vil gernespørge om en Ting i Forbindelse hermed. Der fremkom i Fjor fra Hærens Arbejdere et andet Ønske, som var maadeholdent og